

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/386/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518204457
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7518204457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Aleny Mazúrovej a JUDr. Sandry Veľkej v spore žalobcov: 1/ F. P., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, R. nad P. a 2/ Q. P., nar. X.XX.XXXX, bytom T. XX, R. nad P., obaja žalobcovia zastúpení: Advokátska kancelária Peter Dittrich s.r.o., so sídlom Mudroňova 29, Košice, proti žalovanému: Okresné stavebné bytové družstvo - Správa bytov, so sídlom Rožňavská 10, Moldava nad Bodvou, IČO: 47 248 611, zastúpený JUDr. Marekom Gibom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 1234/4, Trebišov, o určenie neplatnosti uznesenia zhromaždenia delegátov a o iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 17. júla 2019, č. k. 14C/163/2018-74

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni v 1. rade a žalobcovi v 2. rade 100% trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom určil neplatnosť uznesenia zhromaždenia delegátov Okresného stavebného bytového družstva Košice - okolie, so sídlom Nám. budovateľov 16, Moldava nad Bodvou, IČO: 00 171 476 (ďalej tiež len „OSBDK“), č. 03/11ZD/12 zo dňa 21.11.2012 (I), určil, že žalobcovia sú členmi družstva žalovaného (II) a priznal žalobcom nárok na plnú náhradu trov konania (III).

2. Súd prvej inštancie tým v celom rozsahu vyhovel žalobe, ktorú žalobcovia skutkovo vystavali na tvrdení, že žalobou napadnutým uznesením zhromaždenia delegátov došlo k potvrdeniu rozhodnutia predstavenstva OSBDK zo dňa 3.10.2012 o vylúčení žalobcov z družstva, prijatým osobami, ktoré neboli členmi tohto orgánu. Podľa tvrdenia žalobcu boli v tom čase členmi predstavenstva O. Q., Bc. D. O. a F. P. a naproti tomu členmi predstavenstva neboli D. Y., K. T., K. H., P. I., L. Y. a K. Q.. Nakoľko uznesenie o vylúčení prijalo predstavenstvo OSBDK v zložení nezohľadňujúcim tento stav, nemožno ho podľa argumentácie žalobcov považovať za rozhodnutie orgánu družstva. Na podporu svojich tvrdení a argumentácie žalobcovia v spore poukázali na to, že skutočnosť, že rozhodnutie predstavenstva OSBDK zo dňa 3.10.2012 je z dôvodu nesprávneho zloženia tohto orgánu neexistujúcim právnym úkonom, bola potvrdená vo vzťahu k inému členovi - O. Q., rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17Cb/7/2013 zo dňa 29.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Cob/228/2014 zo dňa 25.6.2015.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel zo zistení bezo zvyšku zodpovedajúcich týmto tvrdeniam žalobcu, považujúc ich za preukázané na základe ním predložených listinných dôkazov. Vo svojich skutkových záveroch akcentoval dôkazný význam predovšetkým rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17Cb/7/2013 zo dňa 29.9.2014, z ktorého podľa jeho zistenia vyplýva, že v

rozhodnom čase „...Žiadna z osôb - D. Póhm, K. T., K. H., P. I., Ing. J. A., T. P., L. Y. a K. Q. vystupujúci v pozícií členov predstavenstva, ktorí zvolali a uskutočnili jeho mimoriadne zasadnutie dňa 3.10.2012, však členom štatutárneho orgánu nebola“, a tiež výpisu z obchodného registra, ktorý je žurnalizovaný v spise vedenom v tejto inej veci, z ktorého súd prvej inštancie vyvodil, „...že dňa 3.10.2012, kedy došlo k zrušeniu členstva žalobcov z družstva, boli členmi predstavenstva: O. Q., predseda predstavenstva (od 18.9.2012 do 9.10.2012), F. P. - podpredseda predstavenstva (od 18.9.2012 do 9.10.2012), Bc. D. O. - podpredseda predstavenstva (od 18.9.2012 do 9.10.2012)“.

4. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 231 ods. 1 a 3 zák. č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, v znení neskorších zmien a doplnkov a § 2 zák. č. 530/2003 Z. z., o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov a na ich základe dospel k záveru, že nakoľko rozhodnutie o vylúčení žalobcov z členstva neprijali členovia predstavenstva OSBDK „možno uzavrieť, že rozhodnutie o vylúčení žalobcov z členstva právne neexistuje a rozhodnutie č.04/10M/2013 z 3.10.2012 je pa akt“. Z tohto parciálneho záveru ďalej vyvodil, že „...rozhodnutie zhromaždenia delegátov, ktoré rozhodovalo o odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu z 3.10.2012, bolo nadbytočné a nemá právne účinky, lebo bolo prijaté v rozpore so zákonom“. Na dôvažok prvoinštančný súd skonštatoval, že „...aj keby žalobcovia vôbec žiadne odvolanie nepodali, pre neexistenciu relevantného rozhodnutia o ich vylúčení z členstva OSBD Košice-okolie, ich členstvo nepretržite trvá aj naďalej u právneho nástupcu (po rozdelení pôvodného družstva)“. Napokon rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalobcov v spore.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu zamietne. V odvolaní žalovaný namietal proti skutkovému záveru prvoinštančného súdu, že D. Y., K. T., K. H., P. I., Ing. J. A., T. P., L. Y. a K. Q. neboli členmi predstavenstva a s odkazom na zápis v obchodnom registri tvrdil, že D. Y. bol predsedom predstavenstva v čase od 19.5.2012 do 8.10.2012, K. T. bol podpredsedom predstavenstva v čase od 29.8.2007 do 8.10.2012, K. H. bol členom predstavenstva od 29.8.2012 do 8.10.2012, P. I. bol členom predstavenstva v čase od 29.8.2007 do 8.10.2012, L. Y. bol členom predstavenstva v čase od 29.8.2007 do 8.10.2012 a K. Q. bol členom predstavenstva v čase od 29.8.2007 do 8.10.2012. Na preukázanie tohto svojho tvrdenia žalobca odkázal na aktuálny výpis z obchodného registra. Podľa posúdenia odvolacieho súdu žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel, už vôbec nie kvalifikovane, spôsobom predpokladaným v ust. § 151 ods. 2 C.s.p., tvrdenie žalobcov o nesprávnom obsadení predstavenstva OSBDK pri rozhodovaní o ich vylúčení z družstva, opierajúce sa o dobový zápis v obchodnom registri a rozhodnutia súdov v obdobnom prípade. Odvolaciemu súdu sa v tejto spojitosti žiada ozrejmiť, že žalovaný sa k žalobe, vystavanej práve na tomto tvrdení žalobcov, vôbec nevyjadril a na jedinom meritórnom pojednávaní sa obmedzil len na všeobecné vyjadrenia, že „považuje svoje rozhodnutie za správne...“ a že „považuje svoje rozhodnutie o zrušení členstva ako aj uznesenie zhromaždenia delegátov za správne a v súlade so stanovami...“. Preto do značnej miery s procesným predurčením prvoinštančný súd uplatnený nárok z hľadiska tejto žalovaným prezentovanej skutočnosti - prakticky tvrdenej zmeny zápisu v obchodnom registri oproti stavu, z ktorého vychádzal vo svojej argumentácii žalobca, Okresný súd Košice - okolie vo svojom rozsudku sp. zn. 17Cb/7/2013 zo dňa 29.9.2014 a aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp. zn. 2Cob/228/2014 zo dňa 25.6.2015, neposudzoval. Odvolací súd v tejto spojitosti poukazuje na to, že obe zmieňované rozhodnutia vychádzali zo skutkového nálezu, že v obchodnom registri boli v rozhodnom čase zapísaní ako členovia predstavenstva OSBDK O. Q., F. P. a Bc. D. O., čo vo svetle žalovaným tvrdeného iného zápisu v obchodnom registri indikuje, že muselo dôjsť (zrejme na základe súdnych rozhodnutí) k ich zmene. Z toho vyplýva, že práve zmena zapísaných údajov a nie nesprávnosť skutkových záverov na základe vykonaných dôkazov je tou skutočnosťou, ktorou žalovaný v odvolaní operuje. Možno preto konštatovať, že odvolacia argumentácia žalovaného, opierajúca sa o túto skutočnosť, predstavuje z pohľadu konania pred súdom prvej inštancie nové tvrdenie a nie o výhradu poukazujúcu na nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov. To potom znamená, že z hľadiska zamerania odvolacieho prieskumu ide o uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a nie podľa písm. f) tohto zákonného ustanovenia. Napokon ani v odvolaní žalovaným formálne označený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na prítomnosť právnej vady rozhodnutia, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol ani tento ďalší odvolací dôvod materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený. V otázke spôsobu posúdenia odvolacích dôvodov odvolací súd upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra

2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytykánych nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu. Odvolací súd napokon poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

6. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so skutkovým nálehom súdu prvej inštancie ohľadne zloženia predstavenstva OSBDK v rozhodnom čase a na podporu jeho správnosti odkázal na závery vyplývajúce z už zmieňovaných rozsudkov Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17Cb/7/2013 zo dňa 29.9.2014 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/228/2014 zo dňa 25.6.2015 ale aj z pohľadu doterajšieho priebehu konania nových rozhodnutí - Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 14C/11/2014 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/154/2018, vystavaných na úplne rovnakých dôvodoch.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.3.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

8. Podľa ust. § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa ust. § 154 C.s.p., prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. V citovanom ust. § 366 C.s.p. je vyjadrený systém neúplnej apelácie odvolacieho konania, podstata ktorého spočíva (tiež) v zásadnej nemožnosti prihliadať v odvolacom konaní na odvolaciu námietku, založenú na takom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený už pred súdom prvej inštancie, a to až na taxatívne stanovené výnimky - skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie iný zápis v obchodnom registri, než aký deklarovali žalobcovia a vyplýval tiež z nimi navrhnutých dôkazov, netvrdil, pričom vôbec prvý krát tento prostriedok procesnej obrany uplatnil až v odvolaní. Pritom ani z odvolania a ani z obsahu spisu podľa posúdenia odvolacieho súdu nevyplýva skutočnosť, pre ktorú by tento prostriedok procesnej obrany nemohol odvolateľ uplatniť už v priebehu prvoinštančného konania. Práve naopak. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanému bola žaloba, v ktorej žalobcovia vymedzili rozhodujúce skutočnosti, na podklade ktorých sa v konaní domáhali požadovaných určení, riadne doručená a žalovaný sa zúčastnil tiež nariadeného pojednávania. Mal teda nepochybne reálny procesný priestor

tvrdiť skutočnosti na svoju obranu v spore, no aj napriek tomu tento prostriedok procesnej obrany v celom priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuplatnil.

14. Na tomto základe, keďže posudzovaná výhrada odvolateľa k skutkovému nálezu prvoinštančného súdu sa netýkala procesných podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a nesmerovala ani k preukázaniu vady konania, odvolací súd posúdil odvoláciu námietku žalovaného, vystavanú na tvrdení o inom stave zapísaných údajov v obchodnom registri (než z akého vyšiel súd prvej inštancie a súdy v obdobných konaniach) ako procesne neprípustnú novotu, ktorú nemožno v odvolacom konaní použiť v zmysle ust. § 366 C.s.p. Z tohto dôvodu je žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. neopodstatnený. Za danej procesnej situácie odvolaciemu súdu neostávalo iné, než rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa ust. 387 ods. 1 C.s.p., a to v napadnutých vyhovujúcich výrokoch, aj v závislom výroku o trovách konania (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobcov v spore.

15. Podľa ust. § 396 C.s.p. , ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. V súlade s citovanými ustanoveniami zákona odvolací súd priznal v odvolacom konaní plne procesne úspešným žalobcom nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)